

OZVĚNY Z ORATOŘE

1/2016

OBSAH:

Setkání po letech	3
Vánoční bazárek v Suché	4
Mažoretky v novém roce v plné práci	5
Teambuilding Animas	7
Udržitelnost projektu ČR-PL spolupráce	8
Do nového roku s úsměvem a maringotkou	11
Víkendovky „Šikovných rukou“	12
Tříkrálová sbírka 2016	13
Krok za krokem stoupat vzhůru	14
Pojď si hrát ven - projekt MMH	15
Jak jsem si užila Rybovku	17
Tábor plný tance je tady	19

SETKÁVÁNÍ PO LETECH

V našem středisku pracuji už přes 21 let. A za tu dobu prošlo našimi hernami, hřišti, tělocvičnami a kroužky tisíce dětí a mládeže. Děti přicházejí, aby se u nás pobavily nebo něčemu naučily, a po letech z důvodu věku nebo jiných svých zájmů zase odcházejí. Připomíná mi to, jako když se dívám na noční oblohu a sleduji, jak jedny hvězdy pod obzorem vycházejí, další jsou v zenitu a jiné zase za horizontem zapadají a ztrácejí se. Odhaduji, že během 3-4 let se většina dětí ve středisku obmění; samozřejmě existují některé výjimky a stálice, které vydrží ve středisku déle.

Ale někdy bývalí návštěvníci střediska natrvalo nezmizí, ale po letech se s nimi setkávám na ulicích, v dopravních prostředcích, na pozicích různých

zaměstnání, ale také u příležitostí, kdy úročí svou docházku do našich kroužků nebo účast na našich akcích – jako jsou extraligové soutěže ve florbalu v Havířově nebo Ostravě, extraliga v hokeji ve Zlíně, první hokejová liga v Havířově a dokonce Kanadsko-americká profesionální hokejová NHL – jako v případě hokejisty Davida Pastrňáka.

Lubomír Děcký

David Pastrňák v herně šumberského střediska v únoru 2008.

VÁNOČNÍ BAZÁREK V SUCHÉ ANEB TO, CO TY VYHODÍŠ, SI MŮŽE NĚKDO JINÝ PŘÁT UŽ DLOUHOU DOBU

Jako každoročně, tak i letos jsme konec kalendářního roku slavili na Přístavu (pobožce střediska volného času Dona Boska v městské části Suchá) pečením perníčků a hlavně tradičním bazárkem. Ti, kteří si pod slovem bazárek představí odkup starého železa od dětí, jsou na omylu ☺. Bazárek totiž u nás vypadá tak, že se celý rok snažíme shánět věci, které jsou sice staré nebo na vyhození, ale někomu mohou ještě nějakou dobu sloužit, jako např. neroztrhané oblečení, ze kterého děti „vyrostly“, nebo starší hračky apod. Letos se mezi věcmi z bazárku dokonce objevila krabice plná lega.

Poslední den, kdy byl klub otevřený, se již blížil, a tak musely přípravy vypuknout. Vše začalo pečením perníčků, a že jich nebylo málo. Když už byly 2 plechy plné perníčků, naložili jsme věci na bazárek do auta a mohli jsme vyrazit na Přístav vše připravit a naladit na vánoční atmosféru. Sotva jsme stihli dochystat poslední detaily, už na dveře klubu bušili první příchozí. Jelikož byla akce určena i pro rodiče, sešla se tedy spousta rodin s dětmi. Byl to moc krásný pohled vidět, jak rodiče s dětmi spolupracují na nazdobení perníčků ve tvaru hvězdiček, stromečků, andálků i srdíček. Někteří tvořili až umělecká díla, jiní zdobení více urychlili, aby si chuť perníčků s polevou mohli vychutnat dříve. Kdo byl hotový, mohl se věnovat jiným aktivitám v klubu, jako je např. stolní fotbal nebo různé stolní hry.

Zábava sice pořád pokračovala a i na dně plechu se ještě daly najít nějaké perníčky, ale čas se krátil a nezbývalo nic než zahájit bazárek. V horní místnosti bylo vše nachystané k rozebrání, a řekl bych, že si každý přišel na své. Bylo radostné vidět třeba Michala pobíhat po klubu a křičet: „Takové rifle jsem vždycky chtěl!“ nebo Borise hrdě a spokojeně sedět na krabici s legem nebo Sárku křičet: „Jéé, tohle jsou ty velké pastelky, které má Nikča ze třídy.“ V těchto sice krátkých momentech jsem si uvědomil mnohé ... jednak to, že každá věc, které si nevážíme, nebo je pro nás už stará, může někomu ještě dlouho sloužit nebo taky dělat radost. Ale také to, že radost se dá někomu udělat

i něčím, co pro nás už v podstatě nemá hodnotu. Takové uvědomění vám trochu změní život ...a řekl bych, že k lepšímu. Ale teď zpátky k bazárku, rodiče už odcházeli s dětmi a taškami plnými věcí a v horní místnosti zbylo už jen pár prázdných krabic.

Akce tedy slavila úspěch. Přispěla také k tomu, že se všichni těšili na 4. leden, kdy se klub opět dětem otevřel. Tomáš

MAŽORETKY V NOVÉM ROCE V PLNÉ PRÁCI

Jelikož měly mažoretky o prázdninách soustředění a pilně trénovaly, mohly hned při vstupu do nového školního roku zúčastnit své znalosti. První vystoupení si od nich vyžádala organizace Sociální služby města Havířova už v září 2015 na Náměstí Republiky. Bylo to venkovní vystoupení a zúčastnily se ho malé mažoretky a děvčata v sólových tancích. Mažoretky měly velký úspěch, náměstí bylo plné diváků, kteří jim hodně fandili. Během října holky poctivě trénovaly nové

choreografie, aby se v listopadu mohly předvést na tanečním večeru v pensionu U Jelena na pozvání Policie ČR. Zatančily 6 tanců a opět sklidily velký úspěch. Zúčastnily se také soutěže mažoretek v Hradci nad Moravicí, kde se umístily na předních místech.

V současné době se všechny 3 celky připravují na plesovou sezónu. První předtančení měly v sobotu 16. ledna v Bludovicích na plesu a další je čekají v únoru i v březnu (20.2. opět v Bludovicích, 27.2., 5.3. a 12.3. v pensionu U Jelena). To už se kvapem bude blížít krásné jaro a jako každý rok nás bude čekat naše největší přehlídka Miss mažoretky Show - 23.4.2016. Na této tradiční akci budou tančit všechny celky mažoretek a budou tančit 16 tanců. Pozváni jsou i hosté z Českého Těšína - skupina Kanafas. Irské písně bude zpívat zpěvačka Ivanka - rovněž z této skupiny.

O jarních prázdninách děvčata čeká týdenní soustředění, které je vždy plné tance, zábavy, her a kamarádství.

Přeji všem mažoretkám hodně úspěchů jak na vystoupení, tak ve škole.

teta Míša

TEAMBUILDING ANIMAS

Od 28.12 – 30. 12. 2015 v Hradci nad Moravicí proběhl první zážitkový Teambuilding animatorů CSVČ sv. Jana Boska. Mladí lidé zde absolvovali mnoho zajímavých aktivit na budování důvěry, komunikace, spolupráce a rozvíjení osobnostních hodnot. Po společně strávených dnech si animátoři uvědomili, že každý z nás je důležitý, výjimečný a může přispět k dobrým věcem v dnešním divokém světě. První den byl náročný, jelikož účastníci zažívali mezi sebou drobné konfliktní situace, neuměli si navzájem naslouchat ani se moc respektovat. Proto bylo cílem prvního dne budovat důvěru a hlavně komunikaci. Každá společná aktivita byla mentorem pozorována a účastníky nakonec zhodnocena, zde měli možnost si uvědomovat, jak je komunikace důležitým nástrojem, učili se dívat na aktivity z různých úhlů pohledu. Druhý den byl akční, kdy začali převládat outdoorové aktivity jako minecraft, pavoučí síť v lese, bomberman a další. Po druhém dni již šla v chování účastníků Animasu vidět pozitivní změna.

Třetí den jsme se již dívali na „jiné“ animátory, na takové, kteří myslí svoji činnost ve středisku vážně, kteří již tvořili opravdový tým, lidi, kteří chtějí více než si jenom hrát, mají chuť tvořit, činit dobré věci. Z teambuildingu si sebou odnesli vzpomínku na společně strávené chvíle, dobu odpouštění, usmiřování, plnou emocí, smíchu, drobných slz a radosti. I když akce byla zpočátku pedagogicky-psychologicky náročná, překročila míru očekávání. Hlavním cílem bylo Animas usmířit a naučit spolupracovat. Přesah formou přátelství, chuti dělat více, motivace zapojení se více do chodu střediska, že si mladí lidé dovedli navzájem odpustit, považují za velmi úžasný dar. Jsem vděčná za to, že mohu tuto skupinu v rámci střediska doprovázet. Velké díky patří i řediteli střediska, který umožnil Animasu vznik a za jeho podporu při výchově budoucích animátorů a dobrovolníků. Tímto patří i velké díky Animasu, jelikož i nadále pokračují a činí dobré věci pro děti i středisko, aby dílo Dona Boska v Havířově mohlo pomalu vzkvétat a žít v mladém duchu.

Martina

UDRŽITELNOST PROJEKTU ČESKO — POLSKÉ SPOLUPRÁCE

V roce 2014 jsme za přispění operačního programu příhraniční spolupráce ČR – PL 2007 – 2013 - Fond mikroprojektů Euroregionu Těšínské Slezsko – Śląsk Cieszyński zrealizovali projekt „na druhé straně zrcadla – zvyky, tradice a kulturní rozdíly na obou stranách Olše Po drugiej stronie lustra - zwyczaje, tradycje i różnice kulturowe po obu stronach Olzy". Za polskou stranu byla naším partnerem Základní škola v Pruchnej, jejímž zřizovatelem je město Strumień. Po ukončení projektu máme povinnost udržitelnosti, a to po dobu pěti let. Jedná se konkrétně o společná setkávání obou partnerských stran, jednou ročně. V uplynulém roce jsme se na jaře sešli v Pruchnej na „Sportovním pikniku“. Setkání bylo pojato jako soutěž družstev, dvojic i jednotlivců v různých sportovních disciplínách. I přes nepřízeň počasí jsme si to skvěle užili. Po celou dobu bylo připraveno bohaté občerstvení a nakonec jsme si pochutnali na výborných klobáskách.

Na podzim jsme se sešli u nás na středisku ve městě, na „Podzimní olympiádě s polskými kamarády“. Bylo již poměrně chladné počasí, ale nic nebránilo tomu, aby se některé netradiční sportovní disciplíny uskutečnily ještě na hřišti. Soutěžilo se v pěti osmičlenných smíšených družstvech. Bylo zajímavé pozorovat, jak se děti mezi sebou domlouvaly a radily si s úkoly. Hodnoceno bylo celé družstvo. Po dobu venkovních aktivit jsme se zahřívali teplým čajem a buchtami. K obědu jsme si pochutnali na grilovaných klobáskách se zeleninou a chlebem.

V polovině prosince jsem se zúčastnila slavnostního setkání s paní starostkou města Strumień, Annou Grygierek na slavnostní „Wigilii europejskiej“, kterou starostka každoročně organizuje pro všechny partnery přeshraniční spolupráce v Městském centru kultury pro volný čas. Paní starostka osobně všechny přítomné přivítala a zhodnotila uplynulý projektový rok. Atmosféru Vánoc zpestřily koledy žákyň umělecké školy. Před slavnostní večeří nechyběly ani místní zvyky, a to lámání oplatků a rozdělení se s účastníky a blahopřání k Novému roku. K jídlu se podávala místní specialita, polévka „barszcz“, ryba na několik způsobů, salát, zelí. Podávala se káva a vánoční cukroví a mnoho jiných dobrot. Atmosféra byla opravdu sváteční a všichni se ve Stumieniu příjemně cítili.

Anička

DO NOVÉHO ROKU S ÚSMĚVEM A MARINGOTKOU

Ano, čtete správně – novým „členem“ rodiny Majáku se stává klasická maringotka. Její trvalé působiště je na naší zahradě a budeme ji využívat především na kreativní kroužky. Už je v ní improvizovaná dílnička pro „šikovné ruce“ a dost prostoru pro malování, vyrábění a různé kutění. Hodí se také svou výzdobou k interiéru Majáku, neboť o její vnější vzhled se postaral Nikola Vavrous – autor maleb v místnostech Majáku.

Tak nám to pěkně začíná – ne znova, ale nově.

Proti minulému školnímu roku nabízíme dětem dva tzv. „kroužkové dny“, kdy se snažíme děti zaměstnávat ve vybraných aktivitách. Oratoř – volný klub - je pak součástí zbývajících tří dní v pracovním týdnu.

Děti se těší na 25 kroužků a nové pedagogy – tři Katky a jednoho Tomáše. Součástí nabídky (mimo pravidelné aktivity) jsou výlety, turnaje a o prázdninách a volných příměstské tábory a akce s možností přespání na středisku.

Nezapomínáme ani na duchovní rozměr naší práce a každý den začínáme písničkou a krátkou modlitbou.

V novém roce se nikdo na Majáku nudit nebude.

Pavel Honěk

VÍKENDOVKY „ŠIKOVNÝCH RUKOU“

V letošním školním roce proběhlo již pět víkendovek kroužku „šikovných rukou“ na pobočkách Město a Šumbark. Jednou ze spojovacích nití těchto víkendovek byla vždy výroba konkrétního výrobku v dílnách ŠR. Na víkendovkách „Draci“, jsme vyráběli (překvapivě ☺) draky, při víkendovkách „Proti proudu“ si děti vyřezávaly malou okrasnou lampičku či výrobky s tematikou minecraft a v průběhu večera poslední víkendovky EXPEDICE LH16 (Město) si vyráběly malé obrázky Lysé hory s lysohorským vysílačem osvětleným drobnou červenou LEDkou. Kromě práce v dílně byl ale také vždycky čas na zábavu, dále se děti zapojovaly do přípravy jídla, vaření obědů a společného úklidu. Při těchto víkendových akcích jsme také absolvovali kratší či delší vycházky do okolí Havířova a do blízkých Beskyd. Ve většině případů (či ve všech☺?) nám počasí velice přálo a všechny tyto výlety jsme si proto mohli náležitě užít.

No a předběžně počítáme s tím, že do letních prázdnin ještě nějakou tu víkendovku uskutečníme.

Bobr

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2016

Ve dnech 9. 1. – 10. 1. 2016 se středisko zapojilo do tříkrálové sbírky již 5. rokem. Celkem chodilo 5 skupinek, které si vzaly na starosti lokalitu Šumbark. Stejně jako v předchozích letech, jsou lidé, kteří na tři krále čekají, nemohou se dočkat, až králové u nich zazvoní. Koledníkům se však nevyhnuli ani podráždění a protivní lidé, kteří je hned posílali nevhodně ven, nebo jim zavřeli dveře před nosem. Našli se i takoví srdeční lidé, kteří měli pro koledníky překvapení ve formě cukroví, čokolády, toffife, bonbónů a dalších sladkých odměn. Tímto děkujeme všem koledníkům, kteří v rámci CSVČ pomohli udělat dobrý skutek.

Martina

KROK ZA KROKEM STOUPAT VZHŮRU

... to se lehko řekne, jenže já už skoro necítím nohy, je mi zima, mám hlad, už jdeme skoro tři hodiny, mám mokro v botách, klouže to, pořád padám, nevidíme vrchol, jen všude kolem bílo, do toho nás vedoucí pořád popohání, ať si nesedáme, ať pořád jdeme, že už je to blízko ... ale to už říká hodinu! Kdy už tam konečně budeme???

Podobné myšlenky se pravděpodobně honily hlavou čtyřem posledním členům letošní expedice na Lysou horu, která se konala v polovině ledna. Přestože to mnohdy vypadalo, že už se dál nedostaneme, nakonec jsme po čtyřech hodinách cesty dosáhli vytouženého vrcholu. Sice jsme se nemohli kochat výhledy na okolní vrcholky a města, naši mysl však hřál pocit vítězství a naše žaludky zahřála teplá polévka v turistické chatě. Lysá hora opět zdolána! Tentokrát v rekordním počtu 25 účastníků.

Lednové výstupy na Lysou horu patří již mnoho let mezi tradiční akce střediska Don Bosko, a nutno říct, že se jedná o jednu z fyzicky nejnáročnějších akcí. Špatné počasí, vítr, husté sněžení, ledovka, mráz

a hluboký sníh, to není na Lysé nic neobvyklého, a zvláště mladší děti si často sáhnou na dno sil. Ten pocit, když se za posledním stoupáním a zatáčkou objeví obrysy turistické chaty a vysílače, však rozhodně stojí za tu námahu. Překonat sám sebe, zatnout zuby a jít, mít cíl, ke kterému směřujeme a nakonec k němu přes všechny překážky dojít – to je zkušenost k nezaplacení...

Ondra

„POJĎ SI HRÁT VEN“ - PROJEKT MMH

H A V Í Ř O V

Díky finanční podpoře Magistrátu města Havířova se nám podařilo vybudovat kvalitní a bezpečné hrací plochy pro děti kolem střediska. Revitalizací zahrady nám vznikly nové možnosti činnosti,

kteří jsme dětem nabídli pro zkvalitnění a rozšíření našich služeb. Již během postupného budování byla možnost využívat zařízení jak v běžném provozu střediska, tak na víkendových akcích, příměstských táborech a různých jednorázových akcích.

Pro nejmenší děti bylo vybudováno pískoviště, kde si děti mohou rozvíjet kreativitu, fantazii a motoriku. Je využíváno jak předškolními dětmi, tak i dětmi mladšího školního věku.

Pořízením prolézaček, lanové dráhy a posilovacích prvků se dětem otevřela možnost zapracovat na své fyzické kondici. Lanové prvky slouží rovněž jako houpačky pro menší děti, které se naučí překonávat počáteční obavy z výšek.

Vybudováním zahradního altánu vznikl venkovní krytý prostor hlavně pro pravidelnou zájmovou činnost - výtvarné a rukodělné aktivity, klubový den pro handicapované klienty, který využíváme během provozu za každého počasí. Při různých venkovních akcích se využívá gril k občerstvení účastníků.

Byly zakoupeny koše na tříděný odpad, kdy vedeme děti k ochraně životního prostředí a k návykům ekologického chování. Informační tabule slouží obyvatelům Havířova k seznámení s činností našeho střediska, s nabízeným aktuálním programem a akcemi organizace.

Během letních prázdnin byl opraven a nově natřen plot zahrady. Pořízené nátěrové hmoty slouží k ochraně a estetizaci oplocení u střediska. Upravení jedné části zahrady je prvním krokem ke vzniku odpočinkové zóny, která přímo sousedí s bytovým domem a nedá se prakticky využít k žádným sportovním a míčovým aktivitám dětí. Místo bylo upraveno na okrasnou zahradu, ve které jsou vysázeny trávy, keře a zakrslé dřeviny, a které se bude postupně doplňovat.

Anička

JAK JSEM SI UŽILA „RYBOVKU“

Když se mě někdo zeptá, jak jsem prožila vánoční svátky, odpovídám, že jsem se jimi prozpívala. Jednak jsme se smíšeným sborem zpívali při slavnostních mších svatých v kostele sv. Jana Boska na Šumbarku a sv. Anny ve městě, ale také se letos po pěti letech opět připravovalo koncertní provedení České mše vánoční (tzv. Rybovky) od Jakuba Jana Ryby – rožmitálského kantora z přelomu 18. a 19. století. Přestože mu chudoba neumožnila studovat u významných hudebníků této doby, dosáhnul svojí velikou pílí krásných skladatelských výsledků. Kromě učitelování na místní škole hrál na varhany v rožmitálském kostele, vedl chrámový sbor a orchestr a pro bohoslužby skládal také hudbu. A podle Rybovky můžeme soudit, že občané Rožmitálu, kteří se podíleli na hudebních produkcích, museli být dobří muzikanti.

Pan dirigent dnes již loňského provedení Rybovky Víta Soukup mě někdy v září oslovil, zda bych zazpívala altové sólo této mše. S nadšením jsem nabídku přijala. Již před deseti lety jsem toto sólo zpívala, tak jsem si řekla, že se to jen „opráší“... Ale stále jsem s opраšováním otálela, až tu byla polovina prosince. To už byl nejvyšší čas konečně pořádně zabrat. Doma jsem měla klavírní výtah celé mše, takže nebyl problém. Generálka se konala v den provedení – na svátek sv. Štěpána 26. prosince v chrámu sv. Jana Boska v Havířově-Šumbarku. Pan dirigent nás nestresoval nějakým rozčilováním, na chyby humorně upozornil a jelo se dál, protože se kvapem blížil začátek koncertu.

V zákulisí panovala veselá vánoční nálada s cukrovím, ženy si vylepšovaly svůj vzhled malovátkou, sólistky si své hlasivky hýčkaly popíjením Vincentky. Počkali jsme na několik opozdílů, kteří se jako diváci ještě vmáčkli do chrámu a koncert mohl začít. Předzpěváky jsem ze zákulisí moc neslyšela, tak jejich hodnocení přeskočím a přejdu rovnou na Rybovku. Nastoupil sbor, hudebníci s nástroji a v tu chvíli se mi roztřásla kolena. Nebo mi zdřevěněly nohy? Ale musela jsem se dát do pohybu a vystoupit před diváky a posluchače. Odvahu jsem zahrála dokonale a následovala Magdu (sopranistku) na místo pro sólistky. Začátek byl bez sóla, a tak jsem mohla jen poslouchat. Za zády úžasný

sbor, zpívající nádherné melodie, před sebou hráče na smyčce, varhany, dechové nástroje... Hudba mě krásně uklidnila, mohla jsem se ponořit do jejího proudu a v pravý čas do proudu hudby nastoupit se svým hlasem. Obecenstvo soustředěně poslouchalo, měla jsem čas pozorovat i všechny tváře. Došlo i na humorný kousek, to když v rychlé části mše pan dirigent zavedl taktovkou o notový stojan a taktovka obloukem letěla vzduchem do řad obecenstva. Za chvíli se v pořádku vrátila do povolaných rukou... Impozantní závěr, kdy hřmí celý sbor, sólisté, orchestr. Potlesk ve stoje. Nádherné ocenění našeho snažení, velká radost v srdci. Hudba nás všechny spojila v krásné společenství, které si na samotný závěr zazpívalo naši nejznámější koledu Narodil se Kristus Pán. Kéž se zase někdy sejdemu při tak krásné události.

Jana R.

TÁBOR PLNÝ TANCE JE OPĚT TADY!

Od začátku školního roku je v klubu Přístav provozován kroužek romských tanců. Dnes ho navštěvuje dvanáct děvčat ve věku 7 až 14 let. Zaměřujeme se na tradiční romskou hudbu, ale také na moderní romskou hudbu. Nepohrdneme ani jinými tanečními styly, jako je například latino nebo zumba dance, kterou mají všichni moc rádi. Zumbou většinou začínáme náš taneční kroužek. Tím se rozejdeme a vcítíme do rytmu hudby. Poté přejdeme na kroky z romských tanců. A protože mají děvčata tak rády tanec, připravila jsem si pro ně za odměnu taneční tábor plný tanečních kreací a sestav doplněný o spoustu her. V čase vánočního tábora se střídaly tance romské s tanci moderními. Proběhl ve dnech 28. 12. – 30. 12. 2015 v Klubu Maják. Navštívilo ho 18 dívek. Během tanečního tábora nás doprovázela příjemná vánoční atmosféra. Zazpívali jsme spoustu vánočních koled, ochutnali vánoční cukroví a nakonec si skvěle zatancovali. Všem zúčastněným děkuji za dny strávené v rytmu hudby plné pohody a radosti. Těším se na další podobný tábor!

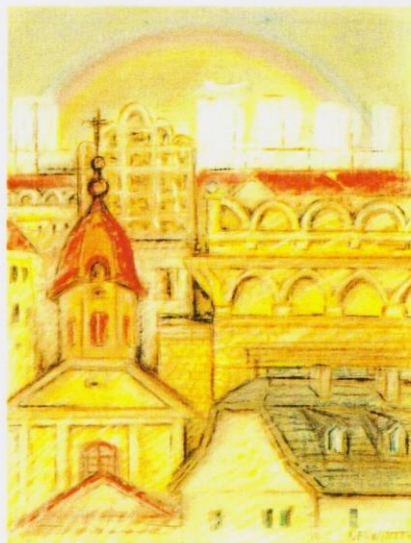
Katka Pechová

Vážení přátelé, sympatizanti a podporovatelé díla Don Boska v Havířově. Letos v září je to přesně 25 let od oficiálního otevření tehdy Střediska mládeže na Kolmé 1. Čtvrt století s Don Boskem, s dětmi, mladými i dospělými a seniory. „Až v nebi poznáte, kolik dobra děláte,“ říkával s oblibou P. Vašek Filipec. Kéž se tak stane.

Všechno dobré a hodně milosrdenství v roce 2016 vám přeje

Jindřich Honěk ml., jáhen

Statutární město Havířov

uděluje

Ocenění za dlouhodobou práci s dětmi a mládeží

Kolektiv pracovníků

Církevního střediska volného času sv. Jana Boska v Havířově,

Haškova 1, Havířov

za dlouholetou systematickou a komplexní práci s dětmi a mládeží
a jejich aktivizaci pestrou nabídkou zájmových činností

Bc. Daniel Pawlas
primátor města Havířova

v Havířově dne 26. 11. 2015

OZVĚNY Z ORATOŘE

HAŠKOVA 1, HAVÍŘOV-MĚSTO, 736 01

TEL. 596 810 145

VÝŠLO: 31.1.2016